

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2011 r.

DOLiS/DEC-334/11

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku Pani G.P., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 29 listopada 2010 r. (DOLiS/DEC-1315/10/47286, 47290, 47295) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pani G.P. na udostępnienie przez Prezesa Sądu Okręgowego w Ł jej danych osobowych Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w Warszawie przy ul. Szamockiej 3,5,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani G.P. (dalej zwana Skarżącą) na udostępnienie przez Prezesa Sądu Okręgowego w Ł (dalej zwany Sądem) jej danych osobowych Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w Warszawie przy ul. Szamockiej 3,5 (zwanym dalej ZUS). W swoim piśmie Skarżąca wniosła o zbadanie cyt. „czy doszło do naruszenia ustawy z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U Nr 133,

poz.883 z późn. zm.) w szczególności art. 23 pkt 5 i art. 27 tej ustawy poprzez przekazanie do badań psychiatrycznych do ZUS postanowienia z uzasadnieniem z dnia [...].05.2006 r. wydanego w sprawie [...] zawierającym moje dane osobowe”. Wskazała cyt. „do badań psychiatrycznych w ZUS II Oddział w Ł (...), które odbyły się w lipcu 2006 r. przez Prezesa Sądu Okręgowego w Ł zostało załączone bez mojej wiedzy i zgody na wykorzystanie w badaniach postanowienie Sądu Rejonowego dla Ł z dnia [...].05.2006 r. wydane w sprawie podejrzenia prześladowań w ramach zbrodni komunistycznej (sygn. akt [...])”.

W niniejszej sprawie pismem z dnia [...] lipca 2010 r. wyjaśnienia złożył Sąd, który wskazał, iż obecnie Skarżąca jest sędzią Sądu Rejonowego dla Ł w stanie spoczynku. Wyjaśniono, iż przedmiotowe udostępnienie danych osobowych Skarżącej nastąpiło w związku z realizacją cyt. „obowiązku wynikającego z art. 180 ust. 3 Konstytucji, uszczegółowionego w art. 70 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.), zgodnie z którym sędziego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek lub wniosek Kolegium, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił został uznany przez lekarza orzecznika ZUS za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego. Na organie Sądu Okręgowego w Ł spoczywał obowiązek zbadania, czy Pani sędzia G.P. ze względu na stan zdrowia może orzekać bez szkody dla interesu publicznego. Realizacja tego obowiązku wymagała przekazania do ZUS danych pozwalających lekarzowi orzecznikowi zbadać skarżącą pod kątem istnienia choroby, która uniemożliwia pełnienie obowiązków sędziego”. Na dowód złożonych wyjaśnień przedłożono kopię przedmiotowego postanowienia z dnia [...] maja 2006 r. wydanego w sprawie o sygn. akt [...], które – oprócz imienia i nazwiska Skarżącej – zawiera również tzw. dane wrażliwe, np. dane o stanie zdrowia Skarżącej oraz informacje o orzeczeniach wydanych w postępowaniu sądowym, cyt. „(...) czego skutkiem jest obecna choroba wrzodowa Skarżającej”, „w złożonych zeznaniach podała kilka przypadków niewłaściwych zachowań mężczyzn wobec niej, którzy usiłowali doprowadzić lub doprowadzali ją do odbywania stosunków płciowych”.

Natomiast pismem z dnia [...] sierpnia 2010 r. ZUS wyjaśnił, iż cyt. „w dniu [...] czerwca 2006 r. Prezes Sądu Okręgowego w Ł wystąpił do Oddziału Zakładu w Ł z wnioskiem o «ustalenie, czy u Pani G.P. (...) występuje trwała niezdolność do pracy na stanowisku sędziego, w tym również z punktu widzenia zdrowia psychicznego Pani sędziego». Do przedmiotowego wniosku Prezes Sądu dołączył odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Ł z dnia [...] maja 2006 r., sygn. akt [...] z zastrzeżeniem wykorzystania go wyłącznie do użytku służbowego oraz zwrotu po wykorzystaniu”. Podkreślono ponadto, iż lekarze orzecznicy – na podstawie art. 70 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych – zobowiązani są do ustalania trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego z powodu choroby lub utraty sił, a cyt. „zadania w powyższym zakresie realizowane są przez Zakład w oparciu o art. 71 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – na zasadach określonych w umowie zawieranej na wniosek prezesa

właściwego sądu, w każdej indywidualnej sprawie”. Wskazano również, iż lekarz orzecznik wydał orzeczenie w sprawie trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego przez Skarżącą, które to orzeczenie zostało przekazane Skarżącej oraz prezesowi Sądu Okręgowego w Ł.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 29 listopada 2010 r. wydał decyzję odmawiającą uwzględnienia wniosku Skarżącej (znak: DOLiS/DEC-1315/10/47286, 47290, 47295). W ustawowym terminie Skarżąca, pismem z dnia [...] grudnia 2010 r., złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. W uzasadnieniu wniosku, jak również w kolejnej korespondencji kierowanej do organu, Skarżąca zarzuciła zaskarżonej decyzji cyt. „zawężenie postępowania w stosunku do wniosku w tym pominięcie kwestii zasadniczej dotyczącej legalności przetworzenia danych przez Kolegium [...] 03.2006r., braku uprzedniego rozpoznania wniosku co do przetworzenia danych przez Kolegium Sądu w dniu [...] 03.2006r., od którego to rozstrzygnięcia uzależniona jest ocena udostępnienia do ZUS w 2006 r. postanowienia z dnia [...] 05.2006 r. sygn. akt [...], niewyjaśnienie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, sprzeczność ustaleń, naruszenie prawa przez jego błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie.” Ponadto zarzuciła naruszenie art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 ust. 2, art. 26 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, precyzując, iż cyt. „pracodawca winien wykazać, które dane osobowe z akt sprawy [...] i z jakich pism (...) były niezbędne do oceny mojego stanu zdrowia w zakresie psychiatryczno-psychologicznym by mógł w ogóle powoływać się na niezbędność przetworzenia danych z akt [...]. (...) Niezasadne przyjęcie uprawnienia Sądu i jego organów do przetworzenia danych osobowych z akt [...] (w całości) skutkuje bezpodstawnością przekazania w całości do ZUS postanowienia z dnia [...] 05.2006 r. sygn. akt [...].”

Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 29 listopada 2010 r. (znak: DOLiS/DEC-1315/10/47286, 47290, 47295) jest prawidłowe, a argumenty podnoszone przez Skarżącą we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze zarzuty Skarżącej wobec zaskarżonej decyzji wskazać należy, iż przedmiotem niniejszego postępowania jest przetwarzanie danych Skarżącej przez Sąd oraz przez ZUS i w przedmiotowym rozstrzygnięciu organ wyraźnie odniósł się do powyższej kwestii, bowiem wskazane zostały przesłanki przetwarzania danych Skarżącej zarówno przez Sąd, jak i przez ZUS. Bezzasadne są zatem zarzuty Skarżącej dotyczące przetwarzania jej danych przez kolegium Sądu lub lekarzy orzeczników ZUS, bowiem podmioty te nie mają odrębnego statusu administratora danych.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż ocenie organu ochrony danych osobowych podlega udostępnienie danych Skarżącej, a nie dokumentów zawierających te dane, które są jedynie nośnikami danych. Wskazać należy, iż decyzja Generalnego Inspektora odnosi się zawsze do danych osobowych, nie zaś do nośników danych, takich jak jakiegokolwiek dokumenty lub ich kopie. Z zestawienia pojęcia „dane osobowe” z pojęciem „nośniki danych” wynika, iż pojęcia te wzajemnie się wykluczają, bowiem nośniki danych nie są danymi, a jedynie je zawierają, przechowują. Ustawodawca posługuje się pojęciem „udostępnienia”, odnosząc je zawsze do danych osobowych, a nie do zawierających je dokumentów (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 września 2006 r. II SA/Wa 382/2006).

Mając na uwadze, iż Skarżąca poddawała w wątpliwość legalność przetwarzania jej danych przez Sąd Okręgowy w Ł., w zaskarżonej decyzji organ wskazał, iż Sąd ten jest administratorem jej danych, bowiem zgodnie z art. 22 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2001, Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.) prezes sądu okręgowego wykonuje czynności administracji sądowej w stosunku do sądów rejonowych na obszarze właściwości sądu okręgowego oraz sprawuje nadzór nad działalnością tych sądów. „Pojęcie administracji sądowej obejmuje także tzw. politykę kadrową (sprawy powoływania na stanowiska sędziowskie w zakresie niezastrzeżonym dla innych organów, awanse, kierowanie wewnętrznymi jednostkami organizacyjnymi sądów, kierowanie personelem administracyjnym i pomocniczym itp.), oczywiście z uwzględnieniem konsekwencji wynikających w tym zakresie z zasady niezawisłości sędziowskiej i sposobu powoływania na poszczególne stanowiska sędziowskie, realizujące tę zasadę” (Tadeusz Ereciński, Jacek Gudowski, Józef Iwulski, Komentarz do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, LexPolonica).

Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż Sąd udostępnił do ZUS m. in. dane Skarżącej, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy, w celu oceny, czy Skarżąca jako sędzia winna być przeniesiona w stan spoczynku ze względu na jej stan zdrowia. Powyższe w ocenie organu nastąpiło w oparciu o przesłankę z art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy, który stanowi, iż przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony. Powyższa kwestia została uregulowana w ustawie Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zgodnie bowiem z art. 70 ww. ustawy sędziego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek właściwego kolegium sądu, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił uznany został przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego (§ 1). Z żądaniem przeniesienia w stan spoczynku oraz zbadania niezdolności do pełnienia obowiązków przez sędziego i wydania orzeczenia może wystąpić zainteresowany sędzia lub właściwe kolegium sądu. W przypadku sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu okręgowego i apelacyjnego z wnioskiem może wystąpić także Minister

Sprawiedliwości (§ 2). Orzeczenie w sprawie trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego, o którym mowa w § 1 i 2, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych doręcza zainteresowanemu sędziemu oraz odpowiednio prezesowi sądu okręgowego albo apelacyjnego, a w przypadku sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu okręgowego albo apelacyjnego orzeczenie doręcza się także Ministrowi Sprawiedliwości (§ 3). Wniosek o wydanie orzeczenia o niezdolności do pracy należy złożyć bezpośrednio do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zakres udostępnianych danych wynika z § 2 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. 2004, Nr 273, poz. 2711), który stanowi, iż wniosek o wydanie orzeczenia o niezdolności do pracy zawiera: 1) imię i nazwisko, datę urodzenia, numer PESEL i NIP, a w razie nienadania tych numerów lub jednego z nich - serię i numer dowodu osobistego lub paszportu oraz miejsce zamieszkania osoby, w stosunku do której ma być wydane orzeczenie; 2) określenie celu wydania orzeczenia i wskazanie okoliczności, które lekarz orzecznik jest obowiązany ustalić (pkt 2 ww. przepisu). Do wniosku dołącza się dokumentację obejmującą: 1) zaświadczenie o stanie zdrowia wydane przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się osoba, w stosunku do której ma być wydane orzeczenie, wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed datą złożenia wniosku; 2) wywiad zawodowy dotyczący charakteru i rodzaju pracy; 3) dokumentację medyczną i rentową oraz inne dokumenty mające znaczenie dla wydania orzeczenia, a w szczególności dokumenty, o których mowa w § 5, kartę badania profilaktycznego, dokumentację rehabilitacji leczniczej lub zawodowej (pkt 3 ww. przepisu).

Zatem udostępnienie danych osobowych Skarżącej do ZUS przez Sąd w celu wydania przez lekarza orzecznika orzeczenia o niezdolności Skarżącej do pracy na stanowisku sędziego nastąpiło na podstawie ww. przepisów prawa, co znajduje uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, a w odniesieniu do udostępnienia wrażliwych danych Skarżącej, przesłanką legalizującą ten proces jest ww. art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy. Jeżeli Sąd uznał, że załączenie do wniosku kierowanego do ZUS postanowienia Sądu Rejonowego dla Ł z dnia [...] maja 2006 r. (sygn. akt [...]) zawierającego dane osobowe Skarżącej ma znaczenie dla wydania orzeczenia, to działanie takie znajduje uzasadnienie w wyżej powołanym rozporządzeniu, bowiem jasno wynika z niego, że do wniosku dołącza się również inne dokumenty niż wymienione w ww. przepisie, mające znaczenie dla wydania orzeczenia. Istotnym jest również fakt podniesiony w wyjaśnieniach złożonych przez Sąd, iż kwestia przeniesienia Skarżącej w stan spoczynku była przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy - Izbę Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, który w wyroku z dnia 10 stycznia 2007 r. (sygn. akt III KRS 6/2006) wskazał cyt.: „Prezes Sądu Okręgowego był uprawniony do przedstawienia lekarzowi orzecznikowi ZUS, a za jego pośrednictwem poproszonemu o konsultację psychiatryczną specjaliście psychiatrze, dokumentu, którym dysponowało Kolegium i Prezes, a mianowicie odpisu postanowienia sądu z [...] maja 2006 r., w

sprawie [...], na podstawie którego - po zapoznaniu się z jego treścią - organy sądowe mogły powziąć wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego sędzi G.P.”

Po dokonaniu ponownej analizy rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 29 listopada 2010 r. (znak: DOLiS/DEC-1315/10/47286, 47290, 47295).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).